

आकृष्टवीरक्षुरिका मुक्तफूत्कारभीषणा
 नयनाननवातोल्का डाकिनीचक्रसंगता । 137
 तां दृष्ट्वा तादृशीं तत्र कालरात्रिम् उपागतां
 सस्मार मल्लान् रक्षोघ्नान् भीतः सुन्दरको ऽथ सः । 138
 तन्मल्लमोहिता च 'अथ तं ददर्श न सा तदा
 भयसंपिण्डितैर् अङ्गैर् एकान्ते निभृतस्थितं । 139
 अथ 'उत्पतनमल्लं सा पठित्वा ससखीजना
 कालरात्रिः सगोवाठरुम्या 'एव 'उदपतन् नभः । 140
 तं च मल्लं स जग्राह श्रुत्वा सुन्दरकस् तदा,
 सरुम्या सा 'अपि नभसा क्षिप्रम् उज्जयिनीं ययौ । 141
 तत्र 'अवतार्य रुम्यं सा मल्लतः शाकवाठके
 गत्वा श्मशाने चिक्रीड डाकिनीचक्रमध्यगा । 142
 तत्क्षणां च क्षुधाक्रान्तः शाकवाटे ऽवतीर्थ सः
 तत्र सुन्दरकश् चक्रे वृत्तिम् उत्खातमूलकैः । 143
 कृतक्षुत्प्रतिधाति ऽस्मिन् प्राग्वद् गोवाठम् आश्रिते
 प्रत्याययौ कालरात्री रात्रिमध्ये निकेतनात् । 144
 ततो ऽधिदृढगोवाठा पूर्ववन् मल्लसिद्धितः
 आकाशेन सशिष्या सा निशि स्वगृहम् आययौ । 145
 स्थापयित्वा यथास्थानं तच् च गोवाठवारुनं
 विसृज्य 'अनुचरीस् ताश् च शय्याविश्वं विवेश सा । 146